

ANDREAE

ALCIATI EMBLEMA
TVM LIBELLVS.

P A R I S I I S.
Ex officina Christiani Wecheli
sub scuto Basiliensi.
M,D,XXXVI,

REVERENDO IN CHRIS- TO PATRI D. PHILIBERTO

Baboo Angolismen. Antifiti, Domino suo et
patrono omnibus modis obseruando,
Christianus Wechelus. S. D.

Pud Aegyptios morem fuisse legi-
mas, Antistes reuerende, ut singuli
uite suae rationē destinato magistra-
tui probarent, existimantes reipub.
plurimum interesse, ut omnes in of-
ficio essent. Quod cū ego in animo cogitationeq;
uersarem, circumspicere cœpi, si quam mihi uia ipse
communire possem, qua & uitam honestè tuerer,
& mei usum aliquem Reipub. adferrem. Delegi ita-
que ex tanta exercitationum inuersitate artem exa-
cudendorum librorum, quam passim incultam & pe-
nè abiectam iacere uidebā. Vanus sim, nisi id quàm
plurima Autorum monumenta Typographorum in-
curia miserè contaminata palàm testentur. Testis &
hic And. Alciati Emblematum libellus, qui superio-
ribus annis, idq; Autoris iniussu, tam neglectè, ut
ne quid grauius addam, apud Germanos inuulgatus
fuit, ut illius manuendæ existimationis ergò, à ma-
lenolis quibusdam id fuisse factum, plurimū inter-
pretarentur. Quam ob rem mearum partium esse
putaui, ut noua editione, & lectoribus consulerem,
& notam D. Alciato negligentia prioris iniustam,
quantum

quantum in me quidem esset, eluerem. Quanq̃ autē Alciatus inuitus fecit, ut studiorū suorū tyrocinia in manus hominū emat̃eret, quonā tamen opus semel aliorū temeritate excusum, suppressere uix erat integ̃rū, facile ab eo impetraui, ut ad limā reuocaret, & foetū illum immaturum in formemq̃, ur̃si instar, lambendo conformaret. Mendas itaq̃; quibus scatebat undiq̃; sustulit, plurima etiā retractauit, & cor̃rexit, addidit item non pauca, ut eo autore nūc deum liber prodire uideatur. Quod ad me attinet, pro uiribus contendī, ne in formandis iconibus, quæ sanē ut in eo libello q̃ plurimæ sunt, neq̃ laborē me ullum, neq̃ impensas subterfugisse quisq̃ iure obliuiscere queat. Sub cuius uerō auspiciis potius q̃ tuis, Philiberte Antistitū decus, libellum hac παλιγγενεσίᾳ renatū emat̃erem, aliū habebā neminē: q̃ sci rem nihil ex Alciati officina proficisci, quod idē tu non inter κειμήλια, & uelut in sanctius aliquod arariū reponendum existimes. Velis igitur Antistes reuerende, pro singulari tua humanitate hunc nostrum laborem benignē suscipere. Quod si feceris, multo me in posterū alacriorem reddideris, ut alios quoq̃; Autores q̃ plurimos ex altissimis mendarū tenebris in suum splendorem nostra opera educātur. Bene uale, & me inter illos esse uelim tibi persuadeas, qui nominis tui & dignitatis sunt studiosissimi, ut alia desint omnia. Lutetiae ex officina nostra typographica. Anno M. D. XXXIII,

CLARISSIMI VIRI

D. ANDREAE ALCIATI

IN LIBELLVM EM-

blematum Praefatio, ad D.

Chonradum Peutma-

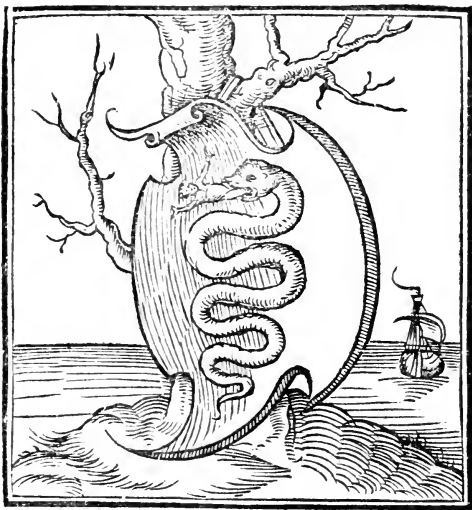
gerum Augu-

stanum.

*Dum pueros iugians, iuuenes dum tessera fallit,**Detinet & segnes chartula picta uiros.**Hæc nos festiuis Emblemata cudimus horis,**Artificum illastri signaq; facta manu.**Vestibus ut torulos, petasis ut figere parmas,**Et ualeat tacitis scribere quisq; notis.**At tibi supremus pretiosa nomismata Cæsar,**Et ueterum eximias donet habere manus.**Ipse dabo uati chartacea munera uates,**Quæ Chonrade mei pignus amoris habe.*

ANDREAE ALCIATI
Emblematum Libellus.

Ad illust. Maximil. ducem Mediol.

Xiliens infans sinuosi è faucibus anguis.

Est gentilitiis nobile stemma tuis.

Talia Pelleum gessisse nomismata regem

Vidimus. hisq; suū cōcelebrasse genus,

Dū se Ammone satū, matrē anguis imagi

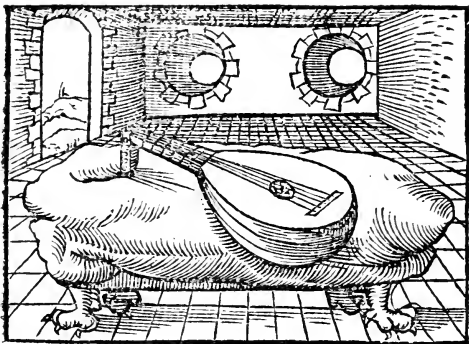
Diuini & sobolem seminis esse docet. (ne lusam,

Ore exit, tradunt sic quosdam enitier angues,

An quia sic Pallas de capite orta Iouis?

Aⁱ iii

Fœdera.

Hanc citharā à lembi quæ forna halieutica fertur,
 Vendicat & propriam Musa latina sibi,
 Accipe Dux, placeat nostrū hoc tibi tēpore munus,
 Quo noua cum sociis fœdera inire paras.
 Difficile est, nisi docto homini, tot tendere chordas,
 Vnāq; si fuerit non benetenta fides,
 Ruptāre (qđ facile est) perit omnis gratia conchs,
 Illāq; præcellens cantus, ineptus erit.
 Sic Itali coëunt procures in fœdera, concors,
 Nil est quod timeas, si tibi constet amor.
 At si aliquis desciscat (uti plerunque uidemus)
 In nihilum illa omnis soluitur harmonia.

In Silentium.

Cum tacet haud quicquam differt sapiētibus amēs,
 Stultitiæ est index linguaq; uoxq; suæ.
 Ergo premat labias, digitoq; silentia signet,
 Et sese Pharium uertat in Harpocratem.
 A iij

Etiam ferocissimos domari.

Romanum postquàm eloquium, Cicerone perempto,
 Perdiderat patrie pestis acerba suæ:
 Inscendit currus uictor iunxitq; leones,
 Compulit & durum colla subire iugum,
 Magnanimos cecisse suis Antonius armis
 Ambage hac cupiens significare duces.

Gratiam referendam.

Aërio insignis pietate Ciconia nido
 Inuestes pullos pignora grata fouet,
 Taliâq; expectat sibi munera nutua reddi,
 Auxilio hoc quoties mater egebit annus :
 Nec pia spem soboles fallit, sed fessa parentum
 Corpora fert humeris, præstat & ore cibos.

Concordia.

Cornicum mira inter se concordia uite est,
 Inq; uicem nunquam contaminata fides.
 Hinc uolucres has scepra gerunt, q; scilicet omnes
 Consensu populi stantq; caduntq; duces,
 Quem si de medio tollas, discordia praeceptis
 Aduolat, & secum regia fata trahit.

Potentissimus affectus Amor.

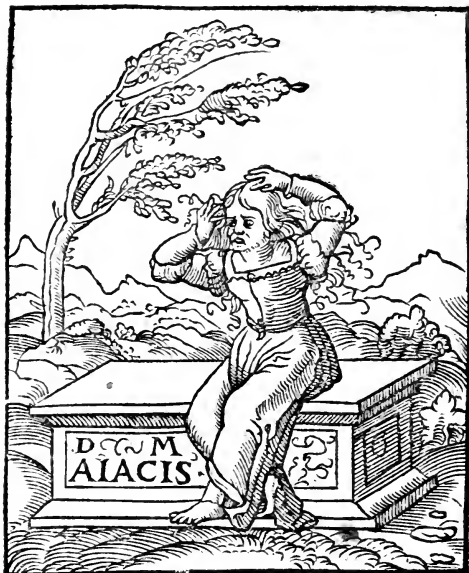
*Aspice ut inuictus uires auriga leonis
 Expressus gemma pusio uincat Amor.
 Utq; manu hac scuticā teneat, hac flectat habenas,
 Utq; sit in pueri plurimus ore decor.
 Diralues procul esto, feram qui uincere talem
 Est potis, à nobis temperet an ne manus?*

Non vulganda consilia.

Limine quod cæco obscura & caligine monstrum
 Gnosiæcis clausit Dædalus in latebris:
 Depictum Romana phalanx in prælia gestat,
 Semiuiroq; nitent signa superba boue,
 Nosq; monent, debere ducum secreta latere
 Consilia, auctori cognita techna nocet.

In victoriam dolo partam.

*Aiacis tumulum lachrymis ego perluo Virtus,
 Heu misera albentes dilacerata comas.
 Scilicet hoc restabat adhuc, ut iudice græco
 Vinceret, & caussa stet potiore dolus.*

*Reuerentiam in matrimonio
requiri.*

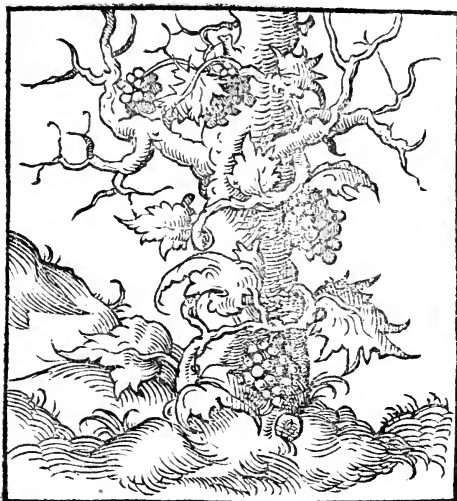
*Cum furit in Venerem pelagi se in litore sistit
Vipera, & ab stomacho dira uenena uomit.
Murenamq; ciens, ingentia sibila tollit,
At subito amplexus appetit illa uiri.
Maxima debetur thalamo reuerentia, coniunx
Alternum debet coniungi & obsequium,*

*In Auaros, uel quibus melior con-
ditio ab extraneis offertur.*

*Delphini insidens uada cœrula sulcat Arion,
Hocq; aures mulcet, frenat & ora sono:
Quàm sit auari hominis, nō tā mens dira ferarū est,
Quiq; uiris rapimur, piscibus eripimur.*

*Amicitia etiam post mor-
tem durans .*

*Parentem senio, nudam quoq; frondibus ulmum,
Complexa est uiridi uitis opaca coma.
Agnoscitq; uices natura, et grata parenti
Officii reddit mutua iura suo.
Exemploq; monet, tales nos querere amicos,
Quos neque disiungat foedere summa dies.*

*Nec uerbo nec facto quenquam
ledendum.*

*Assequitur, Nemesisq; uirum uestigia seruat,
Continet & cubitum duraq; srena manu.
Ne malè quid facias, néac improba uerba loquaris:
Et iubet in cunctis rebus adesse modum.*

Desidiam abiiciendam.

Quisquis iners alet, in choenice figere sedem
 Nos prohibent Samii dogmata sancta senis.
 Surge igitur, duraq; manus aduesce labori,
 Det tibi dimensos crastina ut hora cibos,

*Paupertatem summis ingeniis
obesse ne prouehantur.*

*Dextra tenet lapidem, manus altera sustinet alas,
Vt me pluma leuat, sic graue mergit onus.
Ingenio poteram superas uolitare per arces,
At nusi paupertas inuida reprimeret.*

In occasionem.

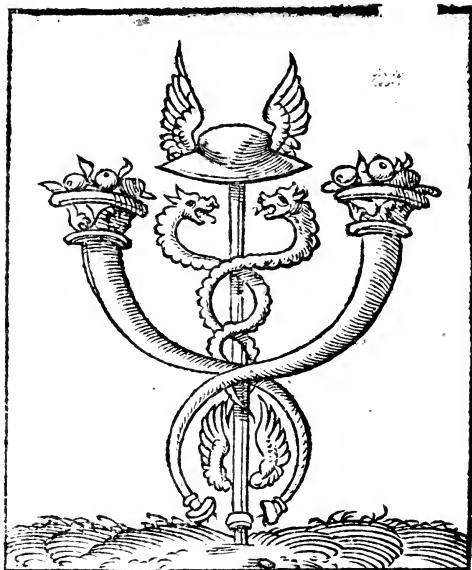
Lysippi hoc opus est, Sycion cui patria: tu quis?
 Cuncta domans capti temporis articulus.
 Cur pinnis stas? usque rotor: talaria plantis
 Cur retines? passim me levis aura rapit.
 In dextra est tenuis dic unde nouacula? acutum
 Omni acie hoc signum me magis esse docet.
 Cur in fronte coma? occurrēs ut prędar: at heus tu
 Dic cur pars calua est posterior capitis?
 Me semel alipedem si quis permittat abire,
 Ne possim apprensō postmodō crine capi:
 Tali opifex nos arte, tui causa, edidit hospes,
 Utq; omnes moneam, pergula aperta tēnet.

Oeni effigies, de his qui meretricia
bus donant, quod in bonos
usus uerti debeat.

Impiger haud cessat funem contexere sparto,
Humidaq; artifici iungere fila manu:
Sed quantum multis uix torquet strenuus horis,
Protinus ignaui uentris asella uorat.
Fœmina iners animal, facili congesta marito
Lucra rapit, mundum prodigit inq; suum.

Virtuti fortuna comes.

*Anguibus implicitis geminis caduceus alis,
 Inter Amaltheæ cornua rectus adest.
 Pollentes sic mente viros, sandiq; peritos
 Indicat ut rerum copia multa beet.*

Ex pace ubertas.

ALCYON

Grandibus ex spicis tenues contexere corollas,
 Quas circum alterno palmite uitis eat.
 His comptæ Alcyones tranquilli in marmoris undæ
 Nidificant, pullos inuolucresq; fouent.
 Letus erit Cereri, Baccho quoq; fertilis annus,
 Aequorei si rex alitis instar erit.

B iiii

*In eos qui supra vires quicquam
audent.*

*Dam dormit, dulci recreat dum corpora somno
Sub pice, & clauam ceteraq; arma tenet,
Alciden pygmea manus prostrnere latho
Posse putat, vires non bene docta suas.
Excitus ipse, uelut pulices, sic proterit hostem,
Et seui implicitum pelle leonis agit.*

*Princeps subditorum incolumi-
tatem procurans.*

*Titanii quoties conturbant æquora fratres,
Tum miseros nautas anchora iacta iuuat.
Hanc pius erga homines Delphin complectitur, imis
Tutius ut possit figier illa uadis.
Quàm decet hæc memores gestare insignia Reges,
Anchora quòd nautis, se populo esse suo.*

Mutuum auxilium.

Loripedem sublatum humeris fert lumine captus,
Et socii hæc oculis munera retribuit:
Quo caret alteruter, concors sic præstat uterq;
Mutuat hic oculos, mutuat ille pedes.

Ex arduis perpetuum nomen.

Candiderat platani ramis sua pignora passer,
 Et bene, ni saevo uisa dracone forent.
 Glutit hic pullos omnes, miseramq; parentem
 Saxeus, & tali dignus obire nece.
 Hæc, nisi mentitur Calchas, monumenta laboris
 Sunt longi, cuius fama perennis eat.

Obdurandum aduersus argentia.

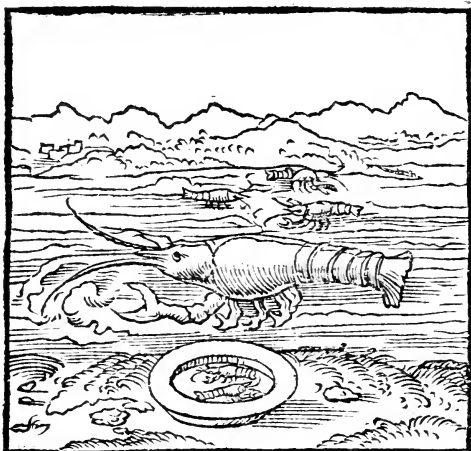

Nititur in pondus palma, & consurgit in arcum,
 Quo magis & premitur hoc mage tollit onus.
 Fert & odoratas bellaria dulcia glandes;
 Queis mensas inter primus habetur honos,
 I puer, & reptans ramis has collige, mentis
 Qui constantis erit, præmia digna feret.

Tumulus meretricis.

Quis tumulus? cuius urna? Ephyræ est Laidos, et nō
 Erubuit tantum perdere Parca decus?
 Nulla fuit tum forma, illam iam carpserat ætas,
 Iam speculum Veneri cauta dicarat anus.
 Quid sculptus sibi vult Aries, quem parte leæna
 Vnguibus apprensū posteriore tenet?
 Non aliter captos quod & ipsa teneret amantes,
 Vir gregis est aries, clune tenetur amans.

In Parasitos.

Quos tibi donamus fluuiales accipe cancos,
 Munera conueniunt moribus ista tuis.
 His oculi uigiles, & forfice plurimus ordo
 Chelarum armatus, maximaq; aluus adest.
 Sic tibi propensus stat pingui abdomine uenter;
 Pernicesq; pedes, spiculaq; apta pedi.
 Cum uagus in triuiis, mensaq; sedilibus erras,
 Inq; alios mordax scommata salsa iacis.

Concordia.

*In bellum civile duces cū Roma pararet,
 Viribus & caderet Martia terra suis.
 Mos fuit in partes turmis coeuntibus hasdem,
 Coniunctas dextras mutua dona dari.
 Fœderis hæc species, id habet Concordia signum,
 Ut quos iungit amor, iungat & ipsa manu.*

Quæ supra nos, nihil ad nos.

*Caucasia æternùm pendens in rupe Prometheus
 Diripitur sacri præpetis ungue iecur,
 Et nollet fecisse hominem, figulosq; perosus
 Accensam rapto damnat ab igne facem,
 Roduntur uariis prudentum pectora curis,
 Qui cœli affectant scire deumq; uices.*

In Amatores meretricum.

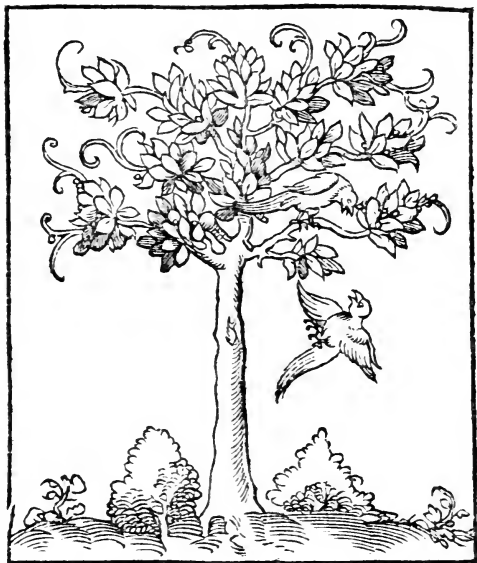
*Villoſæ indutus piſcator tegmina capræ,
 Addidit ut capiti cornua bina ſuo,
 Fallit amatorem ſtans ſummo in litore Sargum,
 In laqueos ſimî quem gregis ardor agit.
 Capra refert ſcortum, ſimilis fit Sargus amanti,
 Qui miſer obſcœno captus amore perit.*

*Albucii ad D. Alciatum suadens,
ut de tumultibus Italicis se
subducat, & in Gallia
profiteatur.*

*Quæ dedit hos fructus arbor, cælo advena nostro,
Venit ab Eoo persidis axe primus:
Translatu facta est melior, quæ nexia quondam
In patria, hic nobis dulcia poma gerit:
Fert folium linguae, fert poma sinuissima cordi,
Alciate hinc vitam degere disce tuam.
Tu procul à patria in pretio es maiore futurus,
Multum corde sapis, nec minus ore uales.*

*Paruam culinam duobus ganeonibus
non sufficere.*

*In modicis nihil est quod quis lucretur, & unum
Arbustum geminos non alit Eirythacos.*

ALIVD.

*In tenui spes nulla lucri est, unoq; resident
Arbusto geminae non bene Ficcedulae.*

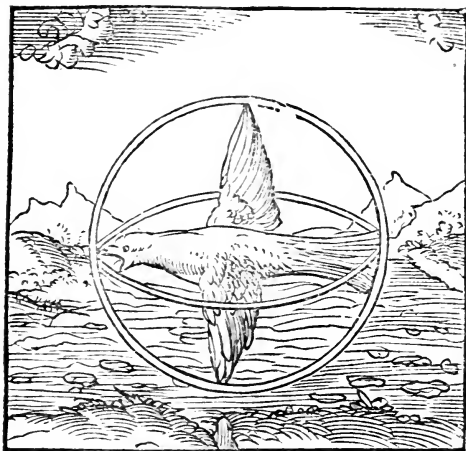
C ii

In Deoletandum.

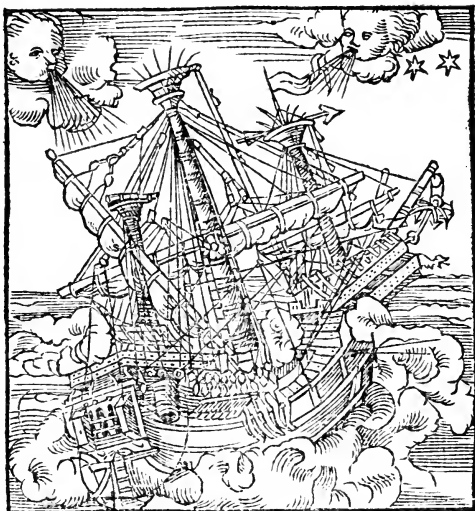

Aspice ut egregius puerum Iouis alite pictor
 Fecerit Iliacum summa per astra uehi.
 Quis ne Iouem tacitum puerili credat amore?
 Dic hæc Mæonius finxerit unde senex?
 Consilium mens atque Dei cui gaudia præstant,
 Creditur is summo raptus adesse Ioui.

Inuiolabiles telo Cupidinis.

Ne dirus te uincat amor, neu fœmina mentem
 Diripiat magicis artibus ulla tuam:
 Bacchica auis præstò tibi motacilla paretur,
 Quam quadriradiam circuli in orbe loces:
 Ore crucem & cauda, & geminis ut compliceet alis,
 Tale amuletum carminis òmnis erit.
 Dicitur hoc Veneris signo Pesageus Iason
 Phasiacis ledi non potuisse dolis.

Spes proxima.

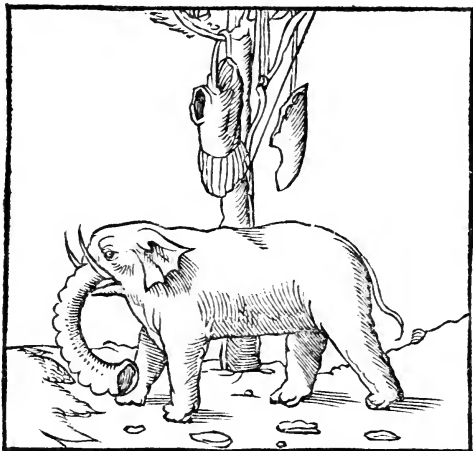
Innumeris agitur respub. nostra procellis,
 Et spes uenturae sola salutis adest:
 Non secus ac nauis medio circum, æquore uenti
 Quam rapiunt, falsis iamq; fatiscit aquis.
 Quòd si Helenæ adueniant lucætia sidera fratres,
 Amissos animos spes bona restituit.

Non tibi sed religioni.

*Isidis effigiem tardus gestabat asellus,
 Pando uerenda dorso habens mysteria.
 Obuius ergo Deam quisquis reuerenter adorât,
 Piasq; genibus concipit flexis preces.
 Ast asinus tantum præstari credit honorem
 Sibi, & intumescit admodum superbiens,
 Doneceum flagris compescens dixit agaso,
 Non es Deus tu aselle, sed Deum uehis.*

In illaudata laudantes.

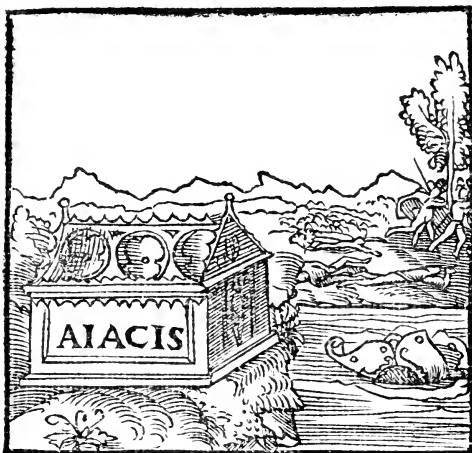

Ingentes Galatum semermi milite turmas,
 Spem præter trepidus fuderat Antiochus.
 Lucarum cum læua boum uis, ira, proboscis,
 Tum primum hostiles corripuisset equos.
 Ergo trophæa locans Elephantis imagine pinxit,
 Insuper & sociis occideramus ait,
 Bellua seruasset ni nos fœdisima barrus,
 At superasse iuuat, sic superasse pudet.

Iusta uindicta.

Dum residet Cyclops sinuosi in faucibus antri,
 Hæc secum teneras concinit inter oues,
 Pascite uos herbas, sociis ego pascar Achiuis,
 Postremumq; Vtin uiscera nostra ferent.
 Audiit hæc Ithacus, Cyclopaq; lumine cassum
 Reddidit, en, pœnas ut suus author habet.

Tandem tandem iustitia obtinet.

*Æacidae Hectoreo perfusum sanguine scutum,
 Quod Græcorum Ithaco concio iniqua dedit.
 Iustior arripuit Neptunus in æquora iactum
 Naufragio, ut dominum posset adire suum.
 Littoreo Aiakis tumulto namq; intulit unda,
 Que boat, & tali uoce sepulchra ferit.
 Vicisti Telamoniade, tu dignior armis,
 Affectus fas est cedere iustitiæ.*

In fertilitatem sibi ipsi damnosam.

Ludibrium pueris lapides iacentibus, hoc me
 In triuio posuit rustica cura nucem.
 Quæ laceris ramis perstrictoq; ardua libro,
 Certatim fundis per latus omne peror.
 Quid sterili posset contingere turpius? cheu,
 Infelix fructus in mea damna fero.

Fortuna uirtutem superans.

*Cæsareo postquàm superatus milite uidit
 Ciuili undantem sanguine Pharsaliam:
 Iam iam stricturus moribunda in pectora ferrum,
 Audaci hos Brutus protulit ore sonos:
 Infelix uirtus & solis prouida uerbis,
 Fortunam in rebus cur sequeris dominam?*

*Ex literarum studiis immortalita-
tem acquiri.*

Neptuni tubicen, cuius pars ultima cetum,
Aequoreum facies indicat esse Deum,
Serpentis medio Triton comprehenditur orbe,
Qui caudam inserto mordicus ore tenet.
Fama uiros animo insignes præclaraq; gesta
Prosequitur, toto mandat & orbe legi.

Custodiendas uirgnes.

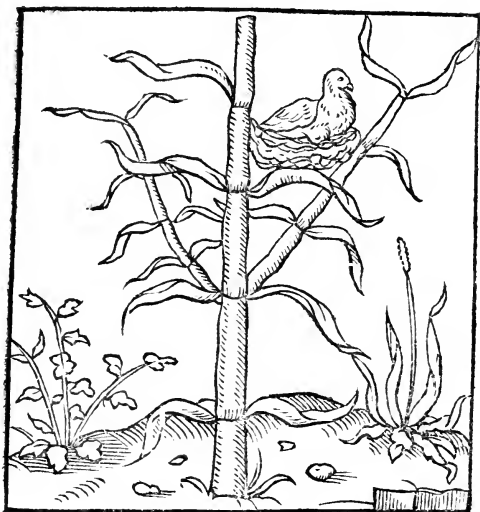

*Vera hæc effigies innupta est Palladis, eius
 hic Draco, qui domina constitit ante pedes,
 Cur diu comes hoc animal? custodia rerum
 tunc data, sic lucos sacraq; templa colit,
 Innocens opus est cura asseruare puellas
 Pernigili, laqueos undique tendit amor.*

Auxilium nunquam deficiens.

Bina pericla unis effugi sedulus armis,
 Cùm premererq; solo, cùm premererq; salo.
 Incolumem ex acie clypeus me præstitit, idem
 Nauifragum apprensus littora adusq; tulit.

Amor filiorum.

Ante diem uernam boreali cana palumbes
 Frigore nidificat, præcoqua & oua fouet,
 Mollius & pulli iaceant sibi uellicat alas,
 Queis nuda hyberno deficit ipsa gelu.
 Ecquid Colchi pudet, uel te Progne improba, mortē
 Cum uolucris propriæ prolis amore subit?

Ex bello pax.

En galea intrepidus quam miles gesserat, & quæ
 Sæpius hostili sparsa cruore fuit.
 Parta pace apibus tenuis concessit in usum,
 Alucoli atque fauos grataq; mella gerit.
 Arma procul iaceant, fas sit tunc sumere bellum,
 Quando aliter pacis non potes arte frui.

D

Submouendam ignorantiam.

Quod monstrū idē sphinx est, cur candida uirginis
 Et uelut pennas, crura leonis habet? (ora?
 Hanc faciem assumpsit rerum ignorantia, tanti
 Scilicet est triplex caussa, & origo mali.
 Sunt quos ingenium leue, sunt quos blanda uoluptas,
 Sunt & quos faciunt corda superba rudes.
 At quibus est notum quid Delphica littera possit,
 Præcipitis monstri guttura dira secant.
 Nāq; uir ipse, bipesq; tripesq; et quadrupes idē est,
 Primāq; prudentis laurea, nosse uirum.

Semper praesto esse infortunia.

*Ludebant parili tres olim et ite puellæ
 Sortibus, ad stygias quæ prior iret aquas.
 Ast cui iactato malè cesserat alea talo,
 Ridabat sortis cæca puella sue:
 Cùm subitò iecta caput labente est mortua tecto,
 Soluit & audacis debita fata ioci.
 Rebus in aduersis mala sors non fallitur: ast in
 Faustis, nec precibus, nec locus est manui.*

D ij

Mentem non formam plus pollere.

*Ingressa uulpes in Choragi pergulam,
 Fabrè expositum inuenit humanum caput,
 Sic eleganter fabricatum, ut spiritus
 Solùm deesset, cæteris uiuisceret:
 Id illa cùm sumpsisset in manus, ait,
 Hoc quale caput est, sed cerebrum non habet.*

In facile à uirtute desciscentes.

Parua uelut limax remora spreto impete uenti,
 Remorumq; ratem sistere sola potest.
 Sic quosdam ingenio & uirtute ad sidera uectos
 Detinet in medio tramite causa lenis.
 Anxia lis ueluti est, uel qui meretricius ardor
 Egregiis iuuenes seuocat à studiis.

D iii

Prudentes uino abstinent.

*Quid me uexatis rami? sum Palladis arbor,
Auferte hinc botros, uirgo fugit Bromium.*

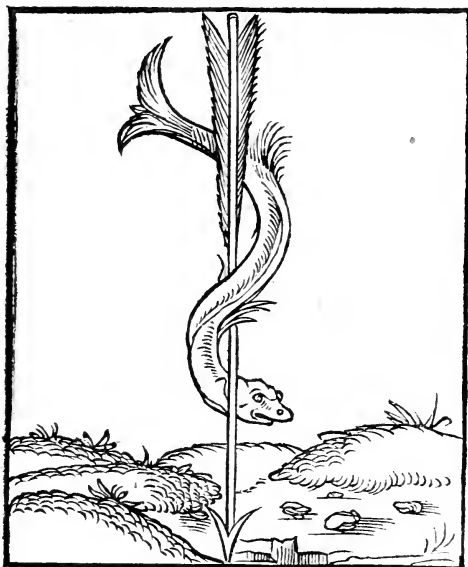
In Auaros.

Septitius populos inter ditissimus omnes,
 Arua senex nullus quo magis ampla tenet.
 Defraudans geniumq; suum, mensasq; paratis,
 Nil præter betas, duraq; rapa uorat.
 Cui similem dicā hunc, inopem quem copia reddit.
 An ne asino? sic est, instar hic eius habet.
 Nanq; asinus dorso preciosa obsonia gestat,
 Seq; rubo aut dura carice pauper alit.

D iiij

Maturandum.

Maturare iubent properè & cunctarier omnes,
 Ne nimium præceps, neu mora longa nimis.
 Hoc tibi declaret connexum echeneide telum:
 Hæc tarda est, uolitant spicula missa manu

In Astrologos.

Icare per superos qui raptus & aëra, donec
 In mare præcipitem cera liquata daret.
 Nunc te cera eadem feruensq; resuscitat ignis,
 Exemplo ut doceas dogmata certa tuo.
 Astrologus caueat quicquam prædicere, præceps
 Nam cadet impostor dum super astra uehit.

A minimis quoque timendum.

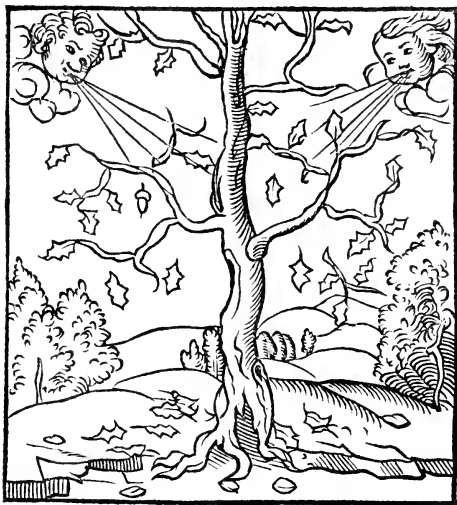
Bella gerit Scarabeus, & hostem prouocat ultro,
 Robore & inferior consilio superat.
 Nam plumis Aquilæ clam se neq; cognitus abdit,
 Hostilem ut nidum summa per astra petat.
 Quaq; confodiens prohibet spem crescere prolis,
 Hocq; modo illatum dedecus ultus abit.

*Parem delinquentis & suaforis
culpam esse.*

*Praconem lituo perflantem classica uictrix
Captiuum in tetro carcere turma tenet.
Queis ille excusat, quòd nec sit strenuus armis,
Vilius aut seuo læserit ense latus.
Huic illi, quin ipse magis timidiſſime peccas,
Qui clangore alios eris in armacies.*

Firmissima conuelli non posse.

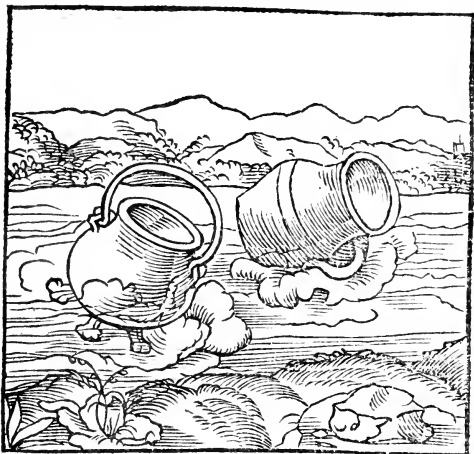
Oceanus quàmuis fluctus pater excitet omnes,
 Danubiumq; omnem barbare Turca bibas;
 Non tamen irrumpes perfracto limite, Cæsar
 Dum Charolus populis bellica signa dabit.
 Sic sacre quercus firmis radicibus adstant,
 Sicca licet uenti concutiant folia.

Cum larvis non luctandum.

Aecidæ moriens percussu cuspide Hector ,
 Qui toties hostis uicerat antè suos.
 Comprimere haud potuit uocem insultantibus illis,
 Dum curru & pedibus nectere uincla parant.
 Distrahite ut libitum est, sic cassi luce leonis
 Conuellunt barbam uel timidi lepores.

Aliquid mali propter uicinum malum.

Raptabat torrens ollas, quarum una metallo,
 Altera erat figuli terrea facta manu.
 Hanc igitur rogat illa uelit sibi proxima ferri,
 Iuncta ut præcipites utraque sistat aquas.
 Cui lutea, haud nobis tua sunt commercia cure,
 Ne mihi proximitas hæc mala multa ferat.
 Nam seu te nobis, seu nos tibi conferat unda,
 Ipsa ego te fragilis sospite sola terar.

In senatum boni principis.

Effigies manibus truncæ ante altaria diuum
 Hic resident, quarum lumine capta prior.
 Signa potestatis summæ sanctiq; senatus
 Thebanis fuerant ista reperta uiris.
 Cur resident? quia mente graues decet esse quies
 Iuridicos, animo nec uariare leui.
 Cur sine sunt manibus? capiant ne xenia, nec se
 Pollicitis flecti muneribusue sinant.
 Cæcus at est princeps, quòd solis auribus absque
 Affectu, constans iussa senatus agit.

In deprehensum.

*Iam dudum quacunq; fugis te persequor: at nunc
Cassibus in nostris deniq; captus ades.
Amplius haud poteris uires eludere nostras,
Ficulno anguillam strinximus in folio.*

In fidem uxoriã.

Ecce puella uiro quæ dextra iungitur, ecce
 Vt sedet, ut catulus lusitet ante pedes?
 Hæc fidei est species, Veneris quam si educat ardor,
 Ma'orum in læua non malè ramus erit:
 Poma etenim Veneris sunt, sic Scheneida uicit
 Hippomanes, petiit sic Galathea uirum.

E

Quod non capit Christus, rapit fiscus.

*Exprimit humentes quas iam madefecerat antè
Spongiolas, cupidi Principis arcta manus.
Prouehit ad summum fures, quos deinde cohercet,
Vertat ut in fiscum quæ malè parta suum.*

Nec quæſtioni quidem cedendum.

*Cecropia effictam quam cernis in arce leonam,
 Harmodii, an neſcis hoſpes? amica fuit.
 Sic animum placuit monſtrare uiraginis acrem
 More feræ, nomen uel quia tale tulit.
 Quòd fidibus contorta ſuo non prodidit ullum
 Indicio, elinguem reddidit Iphicrates.*

E ii

In Temerarios.

*Aspicias aurigam currus Phaëtona paterni
 Igniuomos ausum flectere Solisequos:
 Maxima qui postquàm terris incendia sparsit,
 Est temere in seffo lapsus ab axe miser,
 Sic pleriq; rotis Fortunæ ad sidera Reges
 Euecti, ambitio quos iuuenilis agit,
 Post magnam humani generis clademq; suamq;,
 Cunctorum pœnas denique dant scelerum.*

De Morte & Amore.

Errabat socio Mors iuncta Cupidine, secum
 Mors pharetras, paruus tela gerebat Amor.
 Diuertere simul, simul una & nocte cubarunt,
 Cecus Amor, Mors hoc tempore ceca fuit.
 Alter enim alterius malè prouida spicula sumpsit,
 Mors aurata, tenet ossea tela puer.
 Debit inde senex qui nunc Acheronticus esse,
 Ecce amat, & capiti florea ferta parat.
 Ast ego mutato quia Amor me perculit arcu,
 Deficio, iniiciunt & mihi fata manum.
 Parce puer, Mors signa tenens uictricia parce,
 Fac ego amem, subeat fac Acheronta senex.

In formosam fato praeceptam.

*Cur puerum Mors ausa dolis es carpere Amorem?
Tela tua ut iaceret, dum propria esse putat.*

In statuam Bacchi.

Bacche pater quis te mortali lumine noxii,
 Et docta effinxit hinc tua membra manu?
 Praxiteles, qui me rapientem Gnosida uidit,
 Atque illo pinxit tempore qualis eram.
 Cur iuuenis, teneraq; etiam lanugine uernat
 Barba? queas Pylum cum superare senem.
 Muneribus quandoque meis si parcere discas,
 Iunior & forti pectore semper eris.
 Tympana non manibus, capiti non cornua desunt,
 Quos nisi dementis talia signa decent?
 Hoc doceo, nostro quod abusus munere sumit
 Cornua, & insanus mollia sistrâ quatit.
 Quid uult ille color membris penè igneus? o non
 Absit, an humanis ureris ipse focus?
 Cum Semeles de uentre parens me fulmine traxit
 Igni uomo, infectum puluere merisit a iui.

Hinc sapit hic liquidis quis nos bene diluit undis,
 Qui non, ardenti torret ab igne iecur.

Sed nunc me doceas quivis miscerier? & qua.

Te sanus tutum prændere lege queat?

Quadrantē addat aquæ, calicem sumpsisse phalerni

Qui cupit, hoc sumi pocula more iuvat.

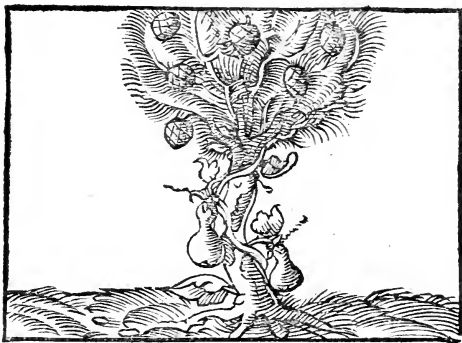
Stes citra heminas, nam qui procedere tendit

Vltrà, alacer, sed mox ebrius, inde furit.

Res dura hæc nimium, sunt pendula guttura, dulce

Tu fluis, heu facile commoda nulla cadunt.

In momentaneam felicitatem.

Aëriam propter creuisse cucurbita pinum

Dicitur, & grandi luxuriasse coma.

Cùm ramos complexa, ipsumq; egressa cacumen,

Se præstare aliis credidit arboribus.

Cui pinus, nimium brevis est hæc gloria: nam te

Protinus adueniet quæ malè perdat hyems.

Pietas filiorum in parentes.

Per medios hostis patriæ cum ferret ab igne
 Aeneas humeris dulce parentis onus:
 Parcite dicebat, uobis sene adorea raptò
 Nulla erit, erepto sed patre summa mihi.

Alius peccat, alius plectitur.

*Arripit ut lapidem catulus morsuq; fatigat,
 Nec percussori mutua damna facit.
 Sic pleriq; sinunt ueros elabier hosteis,
 Et quos nulla grauat noxia, dente petunt.*

In studiosum captum Amore.

Immersus studiis dicundo & iure peritus,

Et maximus libellio.

Heliodoran amat, quantum nec Thracius unquam

Princeps sororis pellicem.

Pallada cur alio superasti iudice Cypri?

Num sat sub Ida est vincere?

ΑΥΤΕΩΣ Amor uirtutis alium Cupi-
dinem superans.

Aligerum aligeroq; inimicum pinxit Amori,
Arcu arcum, atq; ignes igne domans Nemesis;
Ut quæ aliis fecit patiat, at hic puer olim
Intrepidus gestans tela, miser lachrymat.
Ter spuit inq; sinus imos (res mira) crematur
Igne ignis, furias odit Amoris Amor.

Vis Amoris.

*Aligerum fulmen fregit Deus aliger, igne
Dum demonstrat uti est fortior ignis Amor.*

Iusta ultro.

Raptabat uolucres captum pede cornus in auras
 Scorpion, audaci prænîa parta gulæ.
 Ast ille infuso sensim per membra ueneno,
 Raptorem in stygias compulit ultor aquas.
 Orisû res digna, aliis qui facta parabat,
 Ipse perit, proprius succubuitq; dolis.

In eum qui truculentia suorum perierit.

*Delphinem inuitum me in littora compulit æstus,
 Exemplum infido quanta pericla mari.
 Nam si nec propriis Neptunus parcit alumnis,
 Quis tutos homines nauibus esse putet?*

Potentia Amoris.

*Nudus Amor uidetur ut ridet placidumq; tuetur?
 Nec faculas, nec quæ cornua flectat habet.
 Altera sed manuum flores gerit, altera piscem,
 Scilicet ut terræ iura det atque mari.*

Quà Dij uocant eundum.

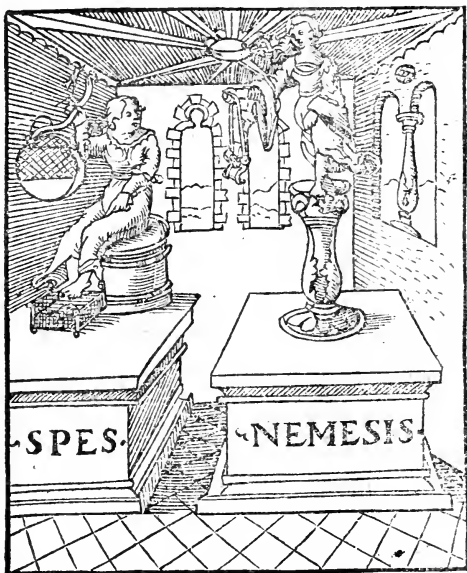
*In triuio mons est lapidum, supererinet illi
 Trunca Dei effigies, pectore facta tenus:
 Mercurij est igitur tumulus, suspende uiator
 Serta deo, rectum qui tibi monstrat iter.
 Omnes in triuio sumus, atque hoc tramite uitæ
 Fallimur, ostendat nî Deus ipse uiam.*

In simulachrum Spei.

Quæ Dea tam lato suspectans sidera vultu?
 Cuius penniculis reddita imago fuit.
 Elpidii fecere manus, ego nominor illa,
 Quæ miseris promptam Spes bona præstat opẽ.
 Cur uiridis tibi Palla? quòd omnia me duce uernẽt,
 Quid manibus mortis tela refracta geris?
 Quod uiuos sperare decet, præcido sepultis,
 Cur in dolioli tegmine pigra sedes?
 Sola domi mansi uolitantibus undique noxis,
 Ascræi ut docuit musa uerenda senis.
 Quæ tibi adest uolucris? Cornix fidiſſimus oscen,
 Est bene cùm nequeat dicere, dicit erit.
 Qui comites? bonus Euentus, præcepsq; Cupido,
 Qui præeunt, uigilum somnia uana uocant,
 Quæ tibi iuncta astat, scelerum Rhamnusia uindex,
 Scilicet ut speres nil nisi quod liceat.

Illicitum non sperandum.

*Spes simul & Nemesis nostris altaribus adsunt ,
Scilicet ut speres non nisi quod liceat.*

Pax.

Turrigeris hameris, dentis quoq; barrus eburni,
 Qui superare ferox Martia bella solet,
 Supposuit nunc colla iugo, stimulisq; subactis,
 Cesareos currus ad pia templa uehit.
 Vel fera cognoscit concordēs undiq; gentes,
 Proiectisq; armis munia pacis obit.

F iij

ἀνρέγωγς, id est, amor uirtutis.

Dic ubi sunt incurui arcus? ubi tela Cupido?
 Mollia queis iuuenum figere corda soles.
 Fax ubi tristis? ubi pennæ? tres unde corollas
 Fert manus? unde aliam tempora cincta gerant?
 Haud mihi uulgari est, hospes cū Cypride quicquā
 Vlla uoluptatis nos neque forma tulit.
 Sed puris hominum succendo mentibus ignes
 Disciplinæ, animos astraq; ad alta traho.
 Quattuor eq; ipsa texto uirtute corollas,
 Quarum quæ Sophiæ est, tempora prima tegit.

Signa Fortium.

*Que te causa mouet uolucris Saturnia, magni
 Ut tumulo infideas ardua Aristomenis?
 Hoc moneo, quantũ inter aues ego robore præsto,
 Tantũ semideos inter Aristomenes.
 Infideant timide timidorum busta columbe,
 Nos aquile intrepidis signa benigna dasmu.*

Qui alta contemplantur cadere.

*Dum turdos uisco, pedica dum fallit alaudas,
 Et iacta altiuolam figit harundo gruem,
 Dipsada non prudens auceps pede perculit, ultrix
 Illa mali, emissum uirus ab ore iacit.
 Sic obit extento qui sidera respicit arcu,
 Securus fati quod iacet ante pedes.*

Impossible.

*Abluis Aethiopem quid frustra? ah desine, noctis
Illustrare nigrae nemo potest tenebras.*

Aere quandoq; salutem redimendam.

Et pedibus segnis, tumida & propendulus aluo
 Hac tamen insidias effugit arte fiber.
 Mordicus ipse sibi medicata uirilia uellit
 Atq; abiit, sese gnarus ob illa peti.
 Huius ab exemplo disces non parcere rebus,
 Et uitam ut redimas, hostibus æra dare.

Captiuus ob gulam.

Regnator penus, & mense corrosor herisis
 Ostrea mus summis uidit hiulca labris.
 Queis tenerā apponens barbā falsa ossa momordit,
 Illa recluserunt tacta repente domum.
 Depransum & tetro tenuerunt carcere furem,
 Semet in obscurum qui dederat tumulum.

Diues indoctus.

Tranat aquas residēs precioso in uellere Phrixus,
 Et flauam impavidus per mare scandit ouem.
 Ecquid id est? uir sensu hebeti, sed diuite gaza,
 Coniugis aut serui quem regit arbitrium.

In Adulatores.

Semper hiat, semper tenuem qua uescitur auram,
 Reciprocatur chamaleon,
 Et mutat faciem, uarios sumitq; colores,
 Præter rubrum uel candidum:
 Sic & Adulator populari uescitur aura,
 Hiansq; cuncta deuorat,
 Et solum mores imitatur principis atros,
 Albi & pudici nescius.

Dulcia quandoq; amara fieri.

*Matre procul liſta paulum ſeceſſerat infans
 Lydius, hunc diræ ſed rapuiſtis apes.
 Venerat hic ad uos placidas ratus eſſe volucres,
 Cùm nec ita immitis uipera ſæua foret.
 Quæ datis ah dolci ſtimulos pro munere mellis,
 Proh dolor, heu ſine te gratia nulla datur.*

FERE SIMILE EX THEOCRITO.

*Alueolis dum mella legit, percuſſit Amorem
 Furacem mala apes, & ſummis ſpicula liquit
 In digitis, tumido gemit at puer anxius ungue,
 Et quatit errabundus humum, Veneriq; dolorem
 Indicat, & grauiter queritur quòd apicula paruum
 Ipſa inferre animal tam noxia uulnera poſſit.
 Cui ridens Venus, hanc imitaris tu quoq; dixit
 Nate feram, qui das tot noxia uulnera paruus:*

*In eum qui sibi ipsi damnum
apparat.*

*Capra lupum non sponte meo nunc ubere lacto,
Quod malè pastoris prouida cura iubet.
Creuerit ille simul, mea me post ubera pascet,
Improbilas nullo flectitur obsequio.*

*Remedia in arduo, mala in
prono esse.*

*Aetheriis postquam deiecit sedibus Aten
Iuppiter, heu uexat quàm mala noxa uiros.
Euolat hæc pedibus celer & pernicibus alis,
Intactumq; nihil casibus esse finit.
Ergo Litæ proles Iouis hanc comitantur euntem,
Sarcituræ quicquid fecerit illa mali.
Sed quia segnipedes strabæ lassæq; senectæ,
Nil nisi pòst longo tempore restituunt.*

Eloquentia fortitudine præstantior.

*Arcum leua tenet, rigidam fert dextera clauam,
 Contegit & Nemees corpora nuda leo.
 Herculis hæc igitur facies? non conuenit illud
 Quòd uetus & senio tempora cana gerit.
 Quid quod lingua illi leuibus traiecta cathenis,
 Quæ fissæ facili allicit aure uiros?
 An ne quòd Alciden lingua non robore Galli
 Præstantem populis iura dedisse ferunt?
 Cedunt arma togæ, & quamuis durissima corda
 Eloquio pollens ad sua uota trahit.*

In receptatores sicariorum.

Latronum furumq; manus tibi Sœua per urbem
 It comes, & diris cincta cohors gladiis.
 Atque ita te mentis generosum prodige censēs,
 Quod tua complurcis allicit olla malos.
 En nouus Actæon, qui postquàm cornua sumpsit,
 In prædam canibus se dedit ipse suis.

Fidei symbolum.

*Stet depictus Honor tyrio uelatus amictu,
 Eiusq; iungat nuda dextram Veritas.
 Sitq; Amor in medio castus, cui tempora circum
 Rosa it, Diones pulchrior Cupidine.
 Constituunt hæc signa fidem, reuerentia Honoris
 Quam fouet, alit Amor, parturitq; Veritas.*

In uitam humanam.

Plus solito humane nunc desle incommoda uite
 Heraclite, scattet pluribus illa malis.
 Tu rursus, si quando aliàs extolle cachinaum
 Democrite, illa magis ludicra facta fuit.
 Interea hæc cernens meditor, qua deniq; tecum
 Fine fleam, aut tecum quomodò splene iceer.

In statuam Amoris.

Quis sit Amor plures olim cecinere poëta,
 Eius qui uario nomine gesta ferunt.
 Conuenit hoc, q̃ ueste caret, q̃ corpore paruus,
 Tela alasq; ferens, lumina nulla tenet.
 Hæc ora hic habitusq; dei est, sed dicere tantos
 Si licet in uates, falsa subesse reor.

Ecce nudus agat? diuo quasi pallia defint,
 Qui cunctas domiti possidet orbis opes.
 Aut qui quæso niues borcamq; euadere nudus
 Alpinum potuit, strictaq; prata gelu?
 Si puer est, puerum ne uocas qui Nestora uincit,
 An nosti Ascræi carmina docta senis?
 Inconstans puer, hic peruicax, pectora quæ iam
 Trans adiit, nunquam linquere sponte potest.
 At pharetras & tela gerit, quid inutile pondus?
 An curuare infans cornua dura ualet?
 Alas cûrue tenet, quas nescit in æthera ferre?
 Inscius in uolucrum flectere tela iccur.
 Serpit humi semperq; uirum mortalia corda
 Lædit, & haud alas saxeus inde mouet.
 Si cæcus uitamq; gerit, quid tænia ceco
 Vtilis est? ideo num minus ille uidet?
 Quis ne sagittiferum credat qui lumine captus
 Hic certa, ast cæci spicula uana mouet.
 Igneus est aiant, uersatq; in pectore flammæ,
 Cur age uiuit adhuc? omnia flamma uorat.
 Quin etiam tumidis cur non extinguitur undis.
 Naiadum quoties mollia corda subit?
 At tu ne tantis capiare erroribus audi,
 Verus quid sit Amor carmina nostra ferent,
 Iucundus labor est, lasciuia per ocia, signum
 Illius est, nigro punica glans clypeo.

*Ei qui semel sua prodegerit, aliena credi
non oportere.*

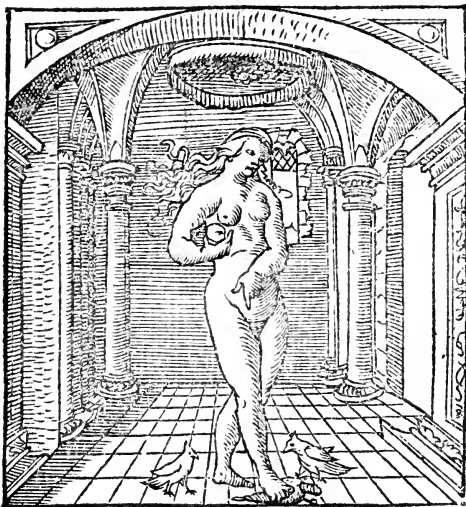
*Colchidos in gremio nidum quid congeris? cheu
Nescia cur pullos tam malè credis auis.
Dira parens Medæa suos seuissima natos
Perdedit, & speras parcat ut illa tuis?*

Doctos doctis obloqui nefas esse.

*Quid rapis heu Progne uocalem seu Cicadam,
 Pignoribusq; tuis fercula dira paras?
 Ac stridula stridulam, uernam uerna, hospita lædis
 Hospitam, & aligeram penniger ales auem?
 Ergo abiice hanc prædā, nā musica pectora summum
 Alterum ab alterius dente perire nefas. (est,*

*Mulieris famam non formam
uulgatam esse oportere.*

*Alma Venus quæ nam hæc facies, quid denotat illa
Testudo, molli quam pede diua premis?
Me sic effinxit Phidias, sexumq; referri
Fœmineum, nostra iussit ab effigie,
Quodq; manere domi, & tacitas decet esse puellas;
Supposuit pedibus talia signa meis.*

Bonis à diuitibus nihil timendum.

*Iunctus contiguo Marius mihi pariete, nec non
 Subbardus nostri nomina nota fori.
 Aedificant bene nummati, sataguntq; uel ulro
 Obstruere heu nostris undiq; luminibus.
 Me miserum gemine quem tanquã Phinea raptant
 Harpye, ut proprijs sedibuseiiciant.
 Integritas nostra, atque animus quæsitore honesti,
 His nisi sint Zetes, his nisi sint Calais.*

*Consilio & uirtute Chimeram superari, id est,
fortiores & deceptores.*

*Bellerophon ut fortis eques superare Chimeram,
Et Lici potuit sternere monstra soli.
Sic tu Pegaseis uectus petis athera pennis,
Consilioq; animi monstra superba domas.*

*Tumulus Ioannis Galeacii Vicecomitis
primi Ducis Mediol.*

Pro tumulo pone Italiam, bone arma Ducesq;
Et mare, quod geminos mugit adusq; sinus.
Adde his barbariem conantum irrumpere frustra,
Et mercede emptas in fera bella manus.
Anguiger est summo fistens in culmine dicat,
Quis parvis magnum me super imposuit?

Optimus ciuis.

*Dum iustis patriam Thrasybulus uindicat armis,
 Dumq; simultates ponere quemq; iubet.
 Concors ordo omnis magni instar muneris, illi
 Palladiæ sertum frondis habere dedit.
 Cinge comam Thrasybule, geras hunc solus honore,
 In magna nemo est æmulus urbe tibi.*

In subitum terrorem.

*Effusocernens fugientes agmine turmas,
Quis mea nunc inflat cornua, Faunus ait.*

In adulari nescientem.

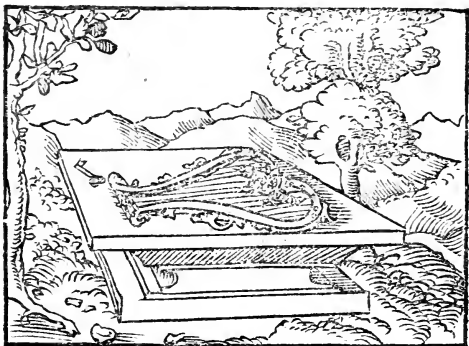
*Scire cupis dominos toties cur Theſſalis ora
 Mutet, & ut uarios querat habere duces.
 Nescit adulari cuiquámue obtrudere palpum,
 Regia quem morem principis omnis habet.
 Sed ueluti ingenuus sonipes, dorso excutit omnem,
 Qui moderari ipsum nesciat Hippocomon,
 Nec ſeuire tamen domino fas, ultio ſola eſt,
 Dura ſerum ut iubeat ferre lupata magis.*

Insignia poëtarum.

Gentiles clypeos sunt qui in Iouis alite gestant,
 Sunt quibus aut Serpens aut Leo signa ferunt.
 Dira sed hæc Vatum fugiant animalia ceras,
 Doctusq; sustineat stemmata pulcher Olor.
 Hic Phœbo sacer, et nostræ regionis alumnus,
 Rex olim, veteres servat adhuc titulos.

Musicam Diis curæ esse.

Locrensis posuit tibi Delphice phœbe cicadam
 Eunomus hanc, palmæ signa decora suæ.
 Certabat plectro Sparthyn commissus in hostem,
 Et percussa sonum pollice fila dabant.
 Trita fides rauco cœpit cùm stridere bombo,
 Legitimum harmonias & uitiare melos:
 Tum citharæ argutans suavis sese intulit ales,
 Quæ fractam implemet voce cicada fidem.
 Quæq; alleccta, soni ad legem descendit ab altis
 Saltibus, ut nobis garrula ferret opem.
 Ergo tuæ ut firmus stet honos, ò sancte, cicadæ,
 Pro cithara hic fidicen æneus ipsa sedet.

In obliuionem patriæ.

Iam dudum missa patria, oblitusq; tuorum,
 Quos tibi seu sanguis, siue parauit amor:
 Romam habitas, nec cura domũ subit ulla reuerti,
 Aeternæ tantũ te capit urbis honos.
 Sic Ithacum præmissa manus dulcedine loti
 Liquerat & patriam, liquerat atque ducem.

Vnum nihil, duos plurimum posse.

Laërtae genitum, genitum quoq; Tydeos unâ
 Hac cera expressit Zenalis apta manus.
 Viribus hic præstat, hic pollet acumine mentis,
 Nectamen alterius non eget alter ope.
 Cum duo coniuncti ueniunt, uictoria certa est,
 Solum mens hominem, dextrâue destituit.

In Aulicos.

*Vana palatinos quos educat aula clientes
Dicitur aurais neſtere compedibus.*

In mortem præproperam.

Qui teneras forma allicuit torsitq; puellas
 Pulchrior & tota nobilis urbe puer
 Occidit ante diem, nulli mage flendus Arest
 Quàm tibi, cui casto iunctus amore fuit.
 Ergo illi tumulum tanti nonumenta doloris
 Adstruis, & querulis uocibus astra feris:
 Me sine abis dilecte? neq; amplius ibimus unà?
 Nec mecum in studiis otia grata teres?
 Sed te terra teget, sed fâti Gorgonis ora,
 Delphinesq; tui signa dolenda dabunt.

ἐχθρῶν ἄλωρα δῶρα. *In dona hostium.*

Bellorum coepisse ferunt, monumenta uicissim
 Scutiferum Atacem Hectoraq; Iliacum,
 Balthæa Priamides, rigidum Telamonius enses,
 Instrumenta suæ coepit uterq; necis.
 Ensis enim Atacem confecit, at Hectora functum
 Traxere Aemonius cingula nexa rotis.
 Sic titulo obsequii quæ mittunt hostibus hostes
 Munera, uenturi præscia fata ferunt.

